

من شال سیرو پاپا

ذَلِكَ حُكْمُ رَبِّكَ
وَمَا أَنْهَا بِهِ يَرْأَى

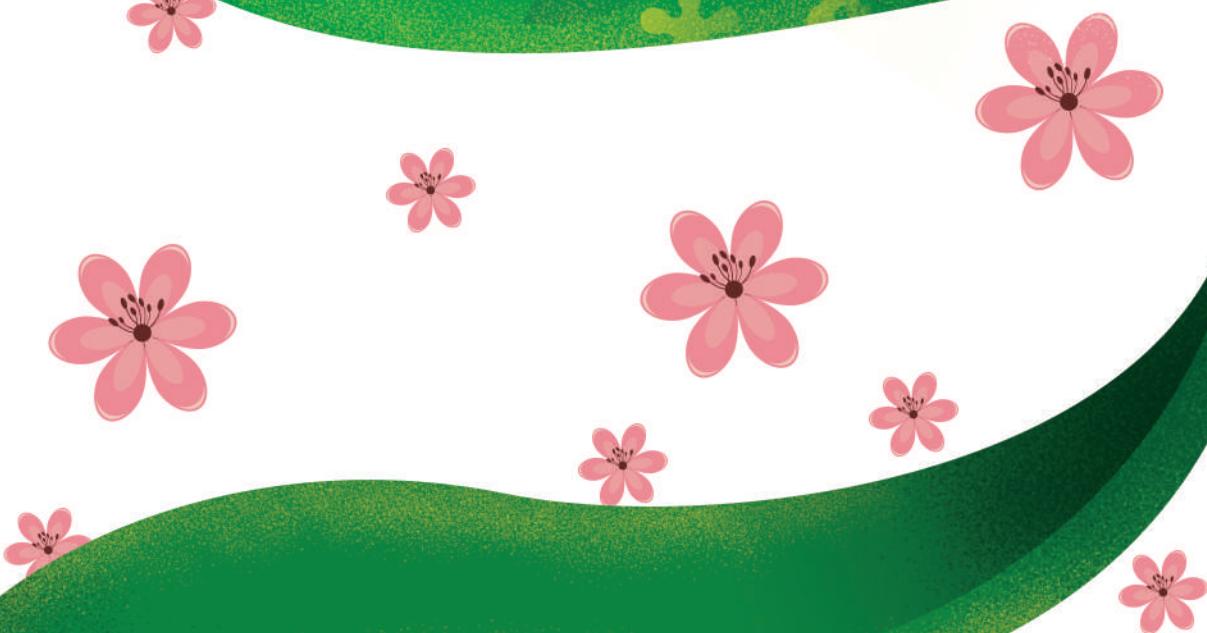
يَا زَيْنَبْ
سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا

به نام خداوند بخشندهٔ مهریان

من؛ شال سبز؛ بابا

سروشناسه: آقانوری، نعیمه، ۱۳۶۸ -

عنوان و نام پدیدآور: من؛ شال سبز؛ بابا / شاعر نعیمه آقانوری؛ تصویرگر جعفر بهروان؛ ویراستار انسیه غلامرضاپور
به سفارش اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی.

مشخصات نشر: مشهد؛ آستان قدس رضوی، معاونت تبلیغات اسلامی، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۲۰ ص.: مصور (رنگی)؛ ۲۹×۲۲ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹۰-۳۱۵

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: شعر کودکان

Children's poetry

شناسه افزوده: بهروان راد، جعفر، ۱۳۵۹ -، تصویرگر

شناسه افزوده: آستان قدس رضوی، اداره تولیدات فرهنگی

ردی بندی دیوبی: ۱۳۹۷ م ۱۶۵۷ آف۸

شماره کتابشناسی ملی: ۵۳۴۶۴۳۶

من؛ شال سبز؛ بابا

گروه کودک و نوجوان
معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی

شاعر: نعیمه آقانوری

تصویرگر: جعفر بهروان راد

ویراستار: انسیه غلامرضاپور

به سفارش اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی

از زیب علمی: حجج الاسلام و المسلمین سید محمود مریبان حسینی و جواد محدثی

صفحه آرا: استودیو بارمان

ناشر: معاونت تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی

چاپخانه: مؤسسه فرهنگی قدس

شمارگان: ۵۰۰۰

نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۷

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۹۰-۳۱۵

نشانی: مشهد، حرم مطهر رضوی، صحن جامع، ضلع غربی، بعد از باب‌الهادی (علیه السلام)، پلاک ۱۸۳،

مدیریت فرهنگی. تلفن: ۰۵۱۳۲۰۰۲۵۶۹

تقدیم به فرزندان شهدای مدافع حرم

شعر کتاب توسط مهدی زاده اکبر، فرزند شهید مدافع حرم، علی زاده اکبر خوانده شده است.
برای دریافت فایل صوتی کد زیر را اسکن کنید.

مشق‌هایم تمام شد آن روز
چرخِ من در حیاط، تنها بود
وقتِ بازی رسید با او باز
چرخِ خوبیم چقدر زیبا بود

مادرم در حیاط، گُل می‌کاشت
بعد بازی، به او کمک کردم
تا غذا را برای من بپزد
آردها را خودم آلک کردم

کودکی غرقِ شیطنت بودم
ساده و پاک و بی‌بهانه شدم
تا نباشد حرم دگر تنها
پدرم رفت و مرد خانه شدم

روی دیوار، عکس بابا بود
با همان شالِ سبز و پوتینش
به من و ساره، مادرم می‌گفت:
مرد حق بود و عاشق دینش

مادرم شالِ سبز بابا را
توى صندوقهای نگه می‌داشت
تا دلش می‌گرفت از مردم
شال او را یواش برمی‌داشت

عصرِ آن روز، من دلم می‌خواست
باز هم خنده‌های بابا را
در کنارش همیشه می‌دیدم
بهترین لحظه‌های دنیا را

من و بابا، رفیق هم بودیم
مثل دریا و رود، مثل دودست
مهران بود با من و ساره
خنده‌هایش هنوز یادم هست

مادرم تا که گرم کارش شد
باز کردم دوباره صندوق را
بس که آن شال، عطر خوبی داشت
آمد انگار پیشِ من، بابا

ناگهان در خیالِ شیرینم
باز ببابای خوبِ من خنديد
شال را روی شانه‌ام انداخت
پر زد آن وقت، با دو بالِ سپید

سفر من شروع شد آن وقت
با همان شال سبز، مثل دو بال
پَر و پَر، پَر زدم، به گوشم خورد
به وبه! ناگهان اذان «بِلَال»

روی کعبه، بلال وقت نماز
با صدای خوشش اذان می‌گفت
یادم آمد که مادرم شبها
از پیامبر برایمان می‌گفت

تا که با شال سبز و زیبایم
دید من را بلال، با لبخند
دست روی سرم کشید آرام
گفت: به به، سلام ای دلبند!

توی قلیم فرشته‌ای می‌گفت
با صدای قشنگ خود، یک راز:
کودک با خدا، اذان یعنی
زود آماده شو برای نماز!

با بلال و پیامبر، با شوق
خواندم آهسته من نمازم را
بعد از آن هم پیغمبر خوبم
دو نفر را یواش کرد دعا

گفت در گوش من بلال آن وقت:
این دو تا، یاور پیامبرند
ای پسر، این «سمیّه» و «یاسر»
ساده و پاک و خوب، چون سخنند

قلبشان با خداست هر لحظه
در همه دردها و سختی‌ها
دلشان بس که پاک و بی‌باک است
دوست دارد پیغمبر آن‌ها را

حال من خوبِ خوب شد انگار
با همان حرف‌های خوبِ بلال
از همانجا قدم‌قدم رفت
تا مدینه، دوباره با آن شال

به! چه شهری! چقدر زیبا بود!
با خودش عطر آشنایی داشت
چقدر بوی روضه می‌آمد!
این مدینه عجب‌هوایی داشت!

توی یک کوچه، پرچمی مشکی
روی دیوار و دربِ سوخته بود
تَقْ تَقْ تَقْ به دربِ خانه زدم
تابدانم که ماجراش چه بود؟

پسر کوچکی به نام «حسن»
آمد و باز کرد در را زود
دست من را گرفت بالبخند
گرچه اشکی میان چشمش بود

بعد آهسته گفت با من از
ماجرای شهادت مادر
گفت: این بوی روشه یعنی که
آه! آتش گرفته روزی، در

او دلی مهریان چو دریا داشت
چَقَّدَ حرف‌هاش زیبا بود!
پدر و مادرش، دو تا خورشید
نام آن‌ها «علی» و «زهرا» بود

من به او قدری از پدر گفتم
از دل پاک و شال و سربندش
با حسن تا که گفتم این‌ها را
بر لبانش نشست لبخندش

از مدینه به راه افتادم
جای چرخم چقدر خالی بود
او برایم، سفر که می‌رفتم
یار و همراه خوب و عالی بود

راه رفتم قدم قدم آن روز
نم نمک زیر آفت ای مسیر
توى يك دشت آشنا و بزرگ
شد لبم خشك و تشنه مثل کوير

گفتم: اينجا كجاست خانم جان؟
من در اين دشت گرم، در سفرم
شال سبزِ مراكه ديد، آرام
گفت: اينجاست «کربلا» پسرم

يادم آمد که مادرم مى گفت:
کربلا، شهرِ سيد الشهداء است
مي و ه قلب من، امام حسین
مهریان است و يارِ پاک خدا است!

من و بابا به روضه مى رفتم
هر مُحرّم که مى رسید از راه
او برایم خريد بالبخند
شال و زنجير و يك لباسِ سیاه

آن طرف، رود پر خروشی بود
رفقم آنجا برای خوردن آب
مى شنیدم که خواند لالای
يک زن مهریان به نام «رباب»:

پسر نازینين و تشنه من
لای لالای اصغرم، لالا!
من برای تو آب آوردم
ای گلِ ناز و پرپرم، لالا!

من برای رباب هم گفتم
از پدر، از مدافعان حرم
چقدر خوب بود لبخندش
رفت انگار از دل او، غم

تا کمی آب خوردم از آن رود
فکر خوبی رسید دریادم
کربلا را که دیدم، آهسته
سوی «مشهد» به راه افتادم:

من خودم در کتابمان خواندم
از حسین شهید و دشمن‌هاش
پدرم روز رفتنش می‌گفت:
پسر خوب من، حسینی باش!

او لبس تشنه بود و با دل پاک
با همه دشمنان دین جنگید
تشنه که می‌شوی، همیشه بگو:
السلام علی حسین شهید

به! چه زیبایست مشهدت آقا
چقدَر خادماتان خوبند
به گمانم فرشته‌ها هر شب
از ضریح تو گرد می‌روند

شالِ سبزم به روی دوشم بود
مثل آن شالِ سبزِ خادم‌ها
در میانِ حرم کسی می‌خواند
خوب و آهسته، روضه‌ای زیبا:

کودکان، بی‌پناه و بی‌تاب‌اند
یا ابا الفضل! خیمه‌ها تنهاست
با همان روضه، تازه فهمیدم
در حرم، عصر روزِ عاشوراست

من هم آرام مثل زائرها
با دلی غصه‌دار، سینه زدم
من خودم از زمان بچگی ام
چند تانو حَوْهَ عزاب‌لدم

می‌شنیدم که روضه‌خوان می‌گفت:
گفته مولای ما، امام رضا
گریه کن هر زمان که می‌خواهی
برغم و آه سیدالشہدا

صحن‌ها را یکی یکی رفتم
تارسیدم به صحنه آزادی
از همانجا ضریح پیدا بود
شد دلم غرق پاکی و شادی

یادم آورد ناگهان این حال
باز هم حرف‌های بابا را:
تا زمانی که شاد و آزادی
یاد کن از امام و از شهدا

ما همه ایستادگی کردیم
روز و شب، با دلی پر از ایمان
تاب مانده میشه پا بر جا
کشور پاک و خوبِ ما، ایران

من هم آن روزهای زیبا را
دیده بودم خدای من، ای کاش!
از حرم، سمتِ جبهه هارفتیم
با همین فکرها، یواش یواش

بر لبانِ امام، یک لبخند
حرف‌هایش چه خوب و زیبا بود
روی دیوارِ خانه، عکسِ امام
بهترین قاب عکسِ دنیا بود

از کتابِ همیشه می‌خوانم
داستان‌های انقلابی را
مادرم گفته: هدیه داده به ما
انقلاب، آسمانِ آبی را

جاده‌های مسیر، خاکی بود
در هوا، بوی عود می‌آمد
هر طرف رانگاه می‌کردم
تیردشمن فرود می‌آمد

او دلی پاک و آسمانی داشت
با خدا و نترس و زیرک بود
خوب با دشمنان مان جنگید
گرچه یک نوجوانِ کوچک بود

تک و تنها به راه افتادم
جبهه پُراز گلوله بود و تفنگ
دشمن آن روزها فقط می‌خواست
صاحبِ خاک ما شود، با جنگ

چند تا مرد آن طرف بودند
سخت در حال جنگ با دشمن!
بود فرماندهای که پیش از این
دیده بودم گمامن او را من

نرم و آهسته راه می‌رفتم
زیر آن آفتاب و آن گرما
سنگر و خاکریز و جاده و تانک
یادم آورد عکسِ بابارا

یک نفر که تفنگ و پوتین داشت
از همان خاکریز باخنده
گفت: بَه! بَه! چه شال خوش‌رنگی
از کجا آمدی تو، رزمنده؟

گفتم: از راه دور در سفرم
با همین شال و موی ژولیده
گفت: من هم مسافرم اینجا
هست نامم «حسین فهمیده»

وقتِ رفتن به جبهه، بابا گفت
جمله‌ای ساده و درست و قشنگ:
تا زمانی که دشمنان هستند
پسِ من! ادامه دارد جنگ

من از آن روز، منتظر هستم
روزهایی قشنگ و زیبا را
مادرم گفته: آخرین منجی
می‌کند پُرشکوفه دنیارا

کاش من هم زمان آمدنش
با دلی شاد، یار او باشم
با همین شال سبز و زیبایم
مثلِ بابا، کنارِ او باشم

چقدار آشناست او انگار
هیچ ترسی میان قلبش نیست
یک نفر گفت: آن جوان دلیر
پسرم! «قاسم سلیمانی» است

ناگهان قلب کوچکم انگار
باز هم مثل یک کبوتر شد
با همین اسم آشنا، قلبم
راهی یک مسیر دیگر شد

سوریه، جنگ، حضرت زینب
هر طرف تانک و دود بود آنجا
رفت بابا که این حرم هرگز
نشود پیش دشمنان، تنها

مسابقه فرهنگی شال سبز

سلام

شما اگر جای پسرکوچولوی داستان ما بودید و یک شال سبز رؤیایی داشتید که می‌توانستید با آن به گذشته‌ها بروید، دوست داشتید به کجا سفر کنید؟ اگر با این شال جادویی می‌توانستید به دیدن یک شخص مهم بروید و با او صحبت کنید، چه کسی را انتخاب می‌کردید؟

در صفحه مقابل، از ماجرای سفرتان یک داستان یا شعر بنویسید؛ حتی اگر دوست دارید، می‌توانید در یک نقاشی، سفر رؤیایی‌تان را به تصویر بکشید. داستان یا شعر یا نقاشی‌تان را برای ما بفرستید تا در مسابقه شرکت داده شوید.

پاسخ‌نامهٔ تکمیل شده را می‌توانید به صندوق‌های مخصوص مستقر در پایگاه‌های اطلاع‌رسانی فرهنگی بیندازید یا به صندوق پستی ۳۵۱ - ۹۱۷۳۵ بفرستید.

هزینه ارسال پاسخ‌نامه از طریق قرارداد «پست جواب‌قبول» پرداخت شده است و لازم نیست از پاکت و تمبر استفاده کنید.

آخرین مهلت شرکت در مسابقه، یک ماه پس از دریافت کتاب است.
بین پاسخ‌های برگزیده، قرعه‌کشی انجام می‌شود و نتیجه آن از طریق سامانه پیامکی ۳۰۰۰۸۰۲۲۲۲ به اطلاع برنده‌گان می‌رسد. تلفن: ۰۳۲۰۰۲۵۶۹ - ۰۵۱

نام و نام خانوادگی: .....نام پدر: .....نام مادر: .....تاریخ تولد: ...../...../..... مقطع تحصیلی:
نام شهر: .....شماره تلفن: .....

خوشحال می‌شویم نظرتان را درباره این کتاب برایمان بنویسید. راستی دوست دارید کتاب بعدی درباره
چه موضوعی باشد؟

مسابقه فرهنگی شال سبز

..... فرستنده:

.....

.....

.....

..... کد پستی:

پست جواب قبول

هزینه پستی بر اساس قرارداد شماره ۹۱۷۳۴-۲۱۵ پرداخت شده است.

طرف قرارداد: اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی

شماره صندوق پستی: ۹۱۷۳۵-۳۵۱ • تلفن: ۰۵۱-۳۲۰۰۲۵۶۹

ناگهان در خیالِ شیرینم
بازبابای خوبِ من خنديد
شال را روی شانه‌ام انداخت
پر زد آن وقت، با دو بالِ سپيد

